

Străini

Camelia Ardelean

Azi suntem bieți străini, ciocnind același zid
Cu margini de granit, nou zugrăvit în humă,
Avem același vis cu gust alcaloid
Și-același orizont, redus la o cutumă.

Nu mai putem spera, deși avem un țel,
În lanțuri lungi de fier se zbate-a noastră vină
De-a fi doar muritori, cazați într-un hotel,
În care cel plecat, nicicând n-o să revină.

Privim la cerul Tău c-un zâmbet istovit,
Ne-mpreunăm, umili, iar palmele a rugă.
Deși ne dezrobești, noi tot am zăbovit
În patima stupidei mentalități de slugă.

Azi suntem bieți străini, debusolați total,
Ni-e răsăritul orb și-apusu-i o scânteie.
C-un puls țiipând grăbit, visăm cvasitotal,
Trăind păcatul Evei, edenica femeie...